

Sreda, 7. julij 2010

3. Komisija bo obravnavala tudi:

- naložbene smernice za sredstva sklada EU za finančno stabilnost (tveganje, likvidnost, usklajevanje s cilji EU);
- merila za izbor upravljavca sredstev sklada EU za finančno stabilnost (notranji ali prek zasebne ali javne tretje stranke, kot je na primer Evropska investicijska banka);
- možnost, da bi bili prispevki upravičeni za vključitev v izračun predpisanih kapitalnih kazalnikov;
- upravne ukrepe (kazni ali kompenzacijske sheme) za čezmejne sistemske banke, ki uporabljajo sredstva sklada EU za finančno stabilnost;
- pogoje za morebitno širitev področja uporabe sklada EU za finančno stabilnost na druge čezmejne banke, poleg čezmejnih sistemskih bank;
- obseg (in ustreznost) oblikovanja mreže nacionalnih skladov za vse institucije, ki ne sodelujejo v skladu EU za finančno stabilnost. Oblikovati je treba okvir EU, ki bo urejal obstoječe in prihodnje nacionalne sklade in ki bo upošteval enotna in zavezujoča skupna pravila.

Priporočilo 4 o enoti za reševanje

Evropski parlament meni, da bi se moral zakonodajni akt, ki bi naj bil sprejet, osredotočiti na ureditev naslednjega:

V okviru EBA se ustanovi neodvisna enota za reševanje, ki bo vodila postopke za reševanje čezmejnih sistemskih bank in postopke v primeru njihove insolventnosti. Enota bo:

- delovala v okviru strogih meja, ki jih določa pravni okvir in pristojnost EBA;
- sestavljena iz pravnih in finančnih strokovnjakov, posebej usposobljenih za prestrukturiranje, preobrat in likvidacijo bank;
- tesno sodelovala z nacionalnimi organi pri izvajanju, tehnični pomoči in izmenjavi osebja;
- predlagala dodelitev sredstev iz sklada EU za finančno stabilnost;
- če se pojavi potreba po reševanju ali prenehanju poslovanja čezmejnih institucij, bi morali neodvisni strokovnjaki, ki jih imenuje EBA, opraviti temeljito preiskavo, da bi osvetlili, za katere vzroke in čigavo odgovornost gre. Parlament bi bilo treba obvestiti o rezultatih teh preiskav.

Evropski instrument za finančno stabilnost, evropski mehanizem za finančno stabilizacijo in prihodnji ukrepi

P7_TA(2010)0277

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 7. julija 2010 o evropskem instrumentu za finančno stabilnost in Evropskem mehanizmu za finančno stabilizacijo ter prihodnjih ukrepih

(2011/C 351 E/10)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije, zlasti členov 122 in 143 te pogodbe,
- ob upoštevanju dokumenta evroskupine z dne 7. junija 2010 o evropskem instrumentu za finančno stabilnost,

Sreda, 7. julij 2010

- ob upoštevanju sklepa 16 držav članic evroobmočja z dne 7. junija 2010,
 - ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 12. maja 2010 o okrepitvi usklajevanja ekonomskih politik (KOM(2010)0250),
 - ob upoštevanju Uredbe Sveta (EU) št. 407/2010 z dne 11. maja 2010 o vzpostavitvi Evropskega mehanizma za finančno stabilizacijo,
 - ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 332/2002 z dne 18. februarja 2002 o ustanovitvi aranžmaja za zagotavljanje srednjeročne finančne pomoči za plačilne bilance držav članic,
 - ob upoštevanju izjave vodij držav in vlad evroobmočja z dne 7. maja 2010;
 - ob upoštevanju sklepov Ekonomsko-finančnega sveta z dne 9.–10. maja 2010,
 - ob upoštevanju izjave vodij držav in vlad evroobmočja z dne 25. marca 2010;
 - ob upoštevanju sklepov Evropskega sveta z dne 25-26. marca 2010,
 - ob upoštevanju izjave držav članic evroobmočja z dne 11. aprila 2010 o podpori držav članic evroobmočja Grčiji,
 - ob upoštevanju vprašanja Komisiji z dne 24. junija 2010 o evropskem instrumentu za finančno stabilnost, Evropskem mehanizmu za finančno stabilizacijo in prihodnjih ukrepih (O-0095/2010 – B7-0318/2010),
 - ob upoštevanju člena 115(5) in člena 110(2) Poslovnika,
- A. ker avtorji Maastrichtske pogodbe niso predvideli možnosti dolžniške krize znotraj evroobmočja,
- B. ker se je javni dolg, ki so ga izdale države članice evroobmočja, jeseni leta 2009 večal še hitreje,
- C. ker so se razmere na trgu državnega dolga za nekatere države članice spomladi leta 2010 precej poslabšale, maja 2010 pa so dosegle kritično raven,
- D. ker so na trgu državnega dolga nastale razmere, ki jih je treba bolje razumeti;
- E. ker je finančna pomoč Evropske unije za namen Uredbe Sveta (EU) št. 407/2010 z dne 11. maja 2010 v skladu s členom 2.2 te uredbe omejena na kritje, razpoložljivo v okviru zgornje meje lastnih sredstev za odobritve plačil; ker člen 3.5 določa, da Komisija in država članica prejemnica skleneta memorandum o soglasju, v katerem so podrobno določeni splošni pogoji gospodarske politike v zvezi s finančno pomočjo Unije in ki ga Komisija pošlje Evropskemu parlamentu in Svetu,
- F. ker so države članice evroobmočja 7. junija 2010 v skladu s sklepi z zasedanja Ekonomsko-finančnega sveta dne 9.–10. maja 2010 vzpostavile Evropski instrument za finančno stabilnost (EFSF) kot družbo z omejeno odgovornostjo (*société anonyme*) v skladu z luksemburško zakonodajo, pri čemer države članice evroobmočja temu instrumentu zagotavljajo sredstva v višini do 440 milijard evrov na sorazmerni osnovi,

Sreda, 7. julij 2010

1. pozdravlja nedavne ukrepe za zaščito stabilnosti evra, sprejete na ravni EU in na nacionalni ravni; obžaluje, da evropski oblikovalci politike kljub stalnemu poglobljanju finančne krize niso že prej sprejeli odločnih ukrepov;
2. vendar poudarja, da so ti ukrepi zgolj začasni in da bo treba doseči dejanski napredek v zvezi s fiskalno in strukturno politiko v posameznih državah članicah, pa tudi z vzpostavitvijo novega, močnejšega okvira za gospodarsko upravljanje, ki bo usmerjen k preprečevanju nastanka podobnih kriz v prihodnosti ter povečanju potenciala rasti in trajnostnemu makroekonomskemu usklajevanju v EU;
3. meni, da sedanje krize ni mogoče trajno rešiti preprosto z dodajanjem novega dolga že tako globoko zadolženim državam;
4. meni, da bi morale vse države članice, zlasti pa tiste, ki so del ekonomske in monetarne unije, pri oblikovanju svojih ekonomskih politik upoštevati učinke teh politik znotraj države in njihove posledice za Unijo, zlasti države članice ekonomske in monetarne unije; meni, da so ekonomske politike vprašanje skupnega pomena in jih je treba uskladiti v okviru Sveta v skladu s postopki iz Pogodbe;
5. meni, da morajo predpisi, ki urejajo družbe, ustanovljene za posebne namene, ne glede na Uredbo Sveta (EU) št. 407/2010 z dne 11. maja 2010 in Uredbo Sveta (ES) št. 332/2002 z dne 18. februarja 2002 predvideti možnost, da države, ki niso v evroobmočju, sodelujejo v družbi, ustanovljeni za posebne namene, če se tako same odločijo;
6. je seznanjen s sporočilom Komisije KOM(2010)0250 o okrepitvi usklajevanja ekonomskih politik kot pomembnem prispevku k močnejšemu usklajevanju ekonomskih politik v EU; meni, da bi morali zakonodajni predlogi o okrepljenem gospodarskem nadzoru vključevati novo sekundarno zakonodajo na podlagi člena 121(6) Pogodbe; meni tudi, da bi moral biti cilj bodočega okvira za nadzorovanje doseganje trajnostnih javnih financ in gospodarske rasti, konkurenčnosti, socialne kohezije in zmanjšanja trgovinskih neravnovesij;
7. meni, da je treba pri vzpostavljanju novih instrumentov in postopkov EU upoštevati vloge evropskih institucij, vključno z zakonodajno in proračunsko vlogo Parlamenta ter neodvisno vlogo ECB pri odločanju o monetarni politiki,
8. poziva Komisijo, naj pripravi oceno učinka Evropskega mehanizma za finančno stabilizacijo, zlasti na proračun EU in druge finančne instrumente EU ter posojila EIB,
9. poziva Komisijo, naj pripravi tudi oceno učinka Evropskega instrumenta za finančno stabilnost, zlasti na delovanje trga evroobveznic in njihovo nihanje; poziva Komisijo, naj poleg tega oceni izvedljivost in uporabnost postopka odločanja za te družbe, ustanovljene za posebne namene, da bi poiskali dolgoročno rešitev,
10. zahteva več podrobnih informacij o tem, kako bo potekalo usklajevanje med Evropskim mehanizmom za finančno stabilizacijo in Mednarodnim denarnim skladom, vključno s tem, ali bo dodeljevanje med skladi določeno na vzporedni osnovi ob ohranitvi razmerja 2:1; ali bo obrestna mera kakor koli usklajena z obrestno mero Mednarodnega denarnega sklada, če domnevamo, da bo mera MDS določena v skladu z njegovo običajno prakso; kakšna bo načrtovana obrestna mera, ki presega nemške državne obveznice, in ali je verjetno, da bo okrog 1 %; sprašuje, ali bodo posojila MDS in Evropskega mehanizma za finančno stabilizacijo enakovredna, ker bi tako EFSF samodejno imel privilegij nevključevanja v primeru morebitnega prestrukturiranja obveznosti posojiljemalcev, saj bi bil drugače Evropski mehanizem za finančno stabilnost dejansko prvi izpostavljen izgubi;

Sreda, 7. julij 2010

11. sprašuje, ali so predvideni kakšni ukrepi za zagotovitev enakega obravnavanja; v zvezi s tem ugotavlja, na primer, da se zdi obrestna mera za Evropski mehanizem za finančno stabilnost drugačna od sprejetega paketa za Grčijo, ker bodo posojiljemalci EFSF plačali neto vrednost celotnih stroškov družbi, ustanovljeni za posebne namene, za zbiranje sredstev; poleg tega sprašuje, kako je mogoče zagotoviti poštenost za države, ki niso članice ekonomske in monetarne unije, če Evropski mehanizem za finančno stabilnost deluje zgolj po tem, ko so bila porabljena sredstva v višini 60 milijard evrov;
12. opaža, da javni dolg v evroobmočju nima nujno ničnega nominalnega kreditnega tveganja, kot določa direktiva o kapitalskih zahtevah, in da se je zaradi nedavnih dogodkov povečalo kreditno tveganje dolgoročnega dolga, ki ga izdajo države članice; meni, da bi morala Evropski bančni organ in Evropski odbor za sistemska tveganja obravnavati ta problem;
13. ugotavlja, da ima direktiva o kapitalskih zahtevah nično utež tveganja za javne obveznice;
14. poziva ECB, naj poda podrobno razlago za svoje nedavne odločitve, da kupi javne obveznice na sekundarnem trgu, in meni, da bi morala ECB pripraviti izhodno strategijo z jasnim časovnim razporedom za končanje te prakse;
15. meni, da je treba za dolgoročno rešitev obravnavati problem notranjih neravnovesij in nevzdržnega bremena dolgov, torej strukturnih vzrokov sedanje krize; meni, da takšna dolgoročnejša vizija vključuje izravnavanje notranjih makroekonomskih neravnovesij v evroobmočju in v EU, ter torej obravnavanje znatnih razlik v konkurenčnosti med državami članicami;
16. meni, da bi moral močnejši okvir EU za gospodarsko upravljanje vsebovati stalni mehanizem EU za reševanje dolžniške krize, kot na primer evropski denarni sklad, usklajen pristop za makroekonomsko uravnavanje, pa tudi okrepljene sinergije med proračunom EU in proračuni držav članic kot dopolnilo za trajnostno fiskalno konsolidacijo;
17. ugotavlja, da Evropski parlament kljub morda pomembnemu vplivu tega mehanizma na proračun EU nima vloge pri tem postopku odločanja, saj je aranžma vzpostavila uredba Sveta v skladu s členom 122(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije; meni, da je treba zagotoviti, da bo Evropski parlament kot proračunski organ vključen v vprašanje, ki ima lahko takšne dolgoročne posledice;
18. poziva Komisijo, naj do konca leta 2010 pripravi neodvisno študijo o izvedljivosti v zvezi z vprašanjem inovativnih finančnih instrumentov, na primer skupnega izdajanja evroobveznic kot sredstva za zmanjšanje nihanj in povečanje likvidnosti na dolžniških trgih, kjer zadolževanje poteka predvsem v evrih;
19. opaža, da bi bilo lahko izdajanje evroobveznic za infrastrukturo, pomembno za EU, v skladu s paktom stabilnosti in rasti;
20. poziva Komisijo, naj analizira vrsto različnih možnosti za dolgoročne sisteme za preprečevanje in reševanje morebitnih problemov javnega dolga na učinkovit in trajnosten način, pri tem pa naj v celoti izkoristi prednosti enotne valute; meni, bi te analize morale upoštevati, da se kreditno tveganje javnih obveznic lahko razlikuje med državami članicami in se mora morda bolje odražati v kapitalskih razmerjih kreditnih institucij;
21. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, Evropskemu svetu, predsedniku Evroskupine in Evropski centralni banki.